

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/411/2015
Identifikačné číslo spisu: 3812219721
Dátum vydania rozhodnutia: 08.10.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:3812219721.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti odporkyni Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 8 C 223/2012, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 22. apríla 2014 sp. zn. 6 Co 162/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Navrhovateľka žalobným návrhom, ktorý podala 27. septembra 2012 na Okresnom súde Prievidza, sa voči odporkyni domáhala náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. V návrhu okrem iného uviedla, že predmetnú ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Prievidza, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby Krajský súd v Trenčíne rozhodol o prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O. s. p.).

Okresný súd Prievidza uznesením zo 7. februára 2013 č. k. 8 C 223/2012 - 26 uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66,- Eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Uznesenie Okresného súdu Prievidza napadla navrhovateľka odvolaním argumentujúc tým, že v danom prípade nepodala námietku zaujatosti, ale návrh na prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O. s. p.). Navyše, i keby predsa len išlo o námietku zaujatosti, nezaťažovala by ju povinnosť

zaplatiť súdny poplatok, lebo konanie je v danom prípade vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 22. apríla 2013 sp. zn. 6 Co 162/2013 odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podanej žalobe aj o námietku zaujatosti vznesenú proti sudcom Okresného súdu Prievidza, za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla navrhovateľka dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila tým, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Za nepodanie návrhu na začatie konania považovala nepodanie námietky zaujatosti, pretože to nebolo obsahom jej vôle. Odňatie možnosti konať pred súdom odôvodnila nedostatkom riadneho odôvodnenia rozhodnutia. Rozhodovanie vylúčeným sudcom v konaní pred súdom prvého stupňa vyvodzovala z toho, že išlo o sudcu súdu, ktorého nezákonným postupom jej mala byť spôsobená žalovaná ujma. Vyčítala odvolaciemu súdu aj nesprávnosť jeho záveru, podľa ktorého sa vecné oslobodenie konania od súdnych poplatkov nevzťahuje na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti. Navrhovala, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 243 O. s. p. a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 7 Cdo 1/2014, 7 Cdo 79/2014, 7 Cdo 163/2014, 7 Cdo 181/2014, 7 Cdo 2015/2014, 7 Cdo 223/2014, 7 Cdo 277/2014, 7 Cdo 311/2014, 7 Cdo 325/2014, 7 Cdo 349/2014, 7 Cdo 351/2014, 7 Cdo 363/2014, 3 Cdo 266/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 O. s. p. a 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p..

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.